

Laivas

Savaitinis Laikraštis

No. 51 , Gruodžio (Dec.) 15, 1923. Metai III

“Entered as second-class matter July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.”

LAIVAS (THE SHIP)

Published weekly by Draugas Publ. Co.

Prenumeratos Kaina:

Subscription Rates:

Amerikoje:

U. S. A.:

Metams	\$1.00	One Year	\$1.50
Pusei metų	75c	Six Months	75c
Vienas num.	5c	Single Copy	5c

Užsieniuse:

Elsewhere:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00

“DRAUGAS” PUB. CO.,

2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

KETVIRTAS ADVENTO SEKMADIENIS.

Šv. Mišių Lekcija (Kor. 4, 1-5).

Broliai: Kiekvienas žmogus temano apie mus taip, kaip apie Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių dalintojus. Ir čia yra pajieškoma tarp dalintojų, kad rastusi kiekvienas teisingas. Mažas man yra daiktas, kad bučiau teisiamas jūsų, arba žmogaus dienos, ir aš net pats neteisiu savęs. Nes mano sąžinė niekame manęs nekaltina, bet delto da aš nesmi išteisintas; bet tas, kuris mane teisia yra Viešpats. Todėl, neteiskite prieš laiką, kolei Viešpats ateis, kuris abejus dalykus pastatys šviesoje slaptus tamsybės daiktus ir apreikš slaptas širdžių mintis; ir tada kiekvienas žmogus gaus tinkamą Dievo pagyrimą.

Šv. Mišių Evangelija (Šv. Luko 3, 1-6).

Penkioliktais ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodiui gi esant Galilijos tetrarka, jo broliui Pilypui Ituriejės ir Trachonities krašto tetrarka, Lizanijui Abilėnės tetrarka, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties žodis pasigirdo Zakarijo sunui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordanėje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Balsas šaukiančiojo tyruose: Taisykite Viešpaties kelią; darykite jį takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas, kas kreiva bus tiesu; kur nelygu, bus lygus keliai; ir kiekvienas kunas išvys Dievo išganyimą.

LABDARINGOJI SAJUNGA.

Šiuo vardu jau keli metai gyvuoja Chicagos mieste lietuvių draugija.

Ji turi labai gražų ir kilnų tikslą: šelpti ir globoti vargdieniai lietuviai-amerikiečiai.

Pirmoje vietoje globotini vargdieniai yra vaikai-našlaičiai, neturį nei tėvo nei motinos.

Jų padėtis ne tik yra varginga kuno atžvilgiu. Jie ne tik kenčia skurdą ir vargą. Jiems grėšia dar ištautėjimo pavojus. Tokie našlaičiai negaudami prisiglausti pas savuosius, ieško prieglaudos svetimtaučių, o kartais net ne katalikų įstaigose. Ten pakliuvę, jie žusta lietuvių bei: ištautėja, o kartais žusta ir tikybai — katalikybei.

Kita rušis vargdienių, kurie yra reikalingi mūsų pašalpos ir globos, yra seneliai-pavargeliai negalį dirbti. Ir jų padėtis nėra pavydėtina. Dažnai jie neturi kur prisiglausti, neturi, kas jais rūpintų, o patys jau nestengia to padaryti.

Pagaliaus, trečia rušis nelaimingųjų, į kuriuos turėtumėm atkreipti dėmesį — yra tai ligoniai.

Tiesa, ne visi ligoniai kenčia materialų skurdą. Dauguma jų yra pasiturį. Tačiau, ar tinka mums lietuviams, kad mes, nésant savajai ligoninei, priversti esame kreiptis į svetimtaučių įstaigas ir savo pinigais jas palaikyti? Ar nederėtų mums įsisteigti savo ligoninė, kur mūsų tautiečiai susirgę galėtų rasti pagalbos, ir vietoje savo skatiką dėti į svetimtaučių kišenius, remti juo savąją įstaigą?

Iš čia aišku, kad mums, išeiviams butinai reikia iš-

teigti savoji prieglauda našlaičiams vaikams ir seneliams ir ligoninė susirgusiems tautiečiams slauginti.

Šitos mintys bus be abejojimo daugiausiai paskatinusios lietuvius katalikus susiburti į Labdarių Sąjungą.

Bet čia gal ne vienas paklausti, kodėl gi Labdaringoji Sąjunga, gyvuojanti jau keli metai, neimasi tų darbų, nevykdo savo tikslų, nesteigia nei prieglaudos nei ligoninės? Argi neteisingai jai yra prikaišiojama, kad Labdariai kaip ir apsnudo. Apie jų veikimą kaip ir nieko negirdėti?

Pastatyti namai, kuriuose galėtų tilpti ir prieglauda ir ligoninė — nėra tai lengvas darbas. Jis reikalauja daug lėšų ir laiko. Labdariai kaip tik ligšiolei tuomi ir rupinasi, kad surinkus reikalingų lėšų. Ir jų pastangos nenuėjo niekais.

Šiandien Labdaringosios Sąjungos tikslai jau yra arti įvykdinimo.

Nors dar pinigų nėra pakankamai, bet darbas jau galima pradėti.

Ir Labdariai šiandien jau rimtai rengiasi ateinančią pavasarį statyti didžiulius namus ant senai pirktos plotiaus prie Marquette parko, Chicagoje.

Planai namams jau rengiami. Netrukus jie bus pagaminti. Taip pat rupinamasi gauti paskolos. Rengiamieji namai kainuos arti 225,000 dolerių, o pinigų turimą tik arti 53,000 dolerių.

Labdariai tikisi lietuvių visuomenės pritarimo ir paramos. Delto drąsiai stoja į gražų ir naudingą darbą.

Mes linkime Labdaringajai Sąjungai geros kloties

kilniam sumanymui įvykinti ir raginame visus lietuvius katalikus remti šį gražų darbą.

Tegul kiekvienas katalikas atsimena, kad remdamas Labdarių darbą, jisai šelpia vargdienius. O Kristus pasakė apie šelpiančius vargdienius: "Ir kas bus davęs vienam šitų mažiausių atsigerti tik taurę šalto vandens... ištikrųjų sakau jums, nepraras savo užmokesnio (Mt. 10, 42).

I Š M A L D A .

Eduardas B., jaunikaitis 19 m., gyveno mažam kambarėlyje su savo motina, kuri po sunkios ligos nebuvo dar tikusi darbui.

Sunus tarnavo pas turtingą pirklį, eidamas žemesnio pardavėjo pareigas. Algos gaudavo nedaug. Ji vos užtekdavo abiem išsimaitinti.

Kasdien, išeidamas iš namų į darbą, Eduardas širdingai atsisveikindavo su savo motina. Jai atiduodavo visą savo uždarbį, pasilikdamas sau dienai 10 centų, už kuriuos nusipirkdavo priešpečius.

Eduardas eidamas į darbą, susitiko kelyje su senuku, kuris pardavinėjo degtukus, bet ištikrųjų prašė išmaldos.

Senuko veidas buvo gražus ir rodė, kad yra doras žmogus. Eduardas gailestingumo jausmo pažadintas davė senukui 3 centus. Ir taip darydavo kasdien.

Tarp abiejų ilgainiui užsimezgė tikra prietelystė. Senukas išpasakojo Eduardui savo gyvenimą.

"Seniau buvau gan pasituris, bet gyvenime man nesisėkė. Pasenęs gi visai įpuoliau į vargą. Dirbti jau ne-

begaliu. Išmaldos gi prašyti man gėda. Tad gavau leidimą pardavinėti degtukus ir tuomi maitinuosi. Tiesa, ne kartą tenka man patirti ir badas, bet esu liuosas ir kvėpuoju šviežiu oru.”

Eduardas, susigriaudinęs, dar uoliau dalinosi su senuku savo centais.

Vieną kartą susiėjus su senuku, šis tarė Eduardui: “Šiandien nelaiminga man diena. Nieko neužsidirbau.”

Eduardas nieko nelaukdamas, išėmė iš savo kišenio visus 10 centus ir atidavė senukui, mintydamas, kad skaniau už tai pavalgysias pietų grįžęs namo.

Bet padaręs tik kelis žingsnius, pamatė skaudų reginį. Išblyškusi moteriškė žengė iš palengva gatve, nešdama ant savo rankų kudių. Ir ši moteriškė pardavinėjo degtukus. Ji pažvelgė į Eduardą, akimis maldaudama pasigailėti jos, suteikti jai išmaldos. Eduardas kilstelėjo ranką kišenių, bet jau nebuvo centų. Skaudu jam pasidarė, kad negali sušelpiti pavargėles. Bet atsiminė turįs dar duonos kąsnelį, kuri buvo pasiėmęs priešpiečiams. Tuojaus išėmęs, atidavė jį moteriškai.

Atėjęs į krautuvę, pradėjo uoliai dirbti.

Valandai praslinkus, krautuvės savininkas — turtin gas pirklys, — liepė pašaukti pas save Eduardą. Nustebo vaikas labai. Užimant mažą vietelę pas pirklių, jam dar ne kartą neteko turėti kokių reikalų su ponu.

Bet dar daugiau nustebo, kai atėjus pas poną, šis liepė jam atsisėsti ir su juo papusryčiauti.

Ponas pareiškė Eduardui, kad pakelia jį į aukštesnę vietą su alga 200 dolerių mėnesiui.

Kas gi čia pasidarė? Kokia priežastis šitokio staugaus paaukštinimo?

Pirklys, bevaikščiodamas mieste, netyčia pastebėjo, kaip Euardas kalbėdavosi su senuku. Žingeidumo vedamas, norėjo sužinoti, apie ką Eduardas taip mėlingai kalbasi su nuskurusiu vargšu. Eduardui atsitolinus, pirkllys priėjo prie senuko, davė jam išmaldą ir iškvošė, apie ką juodu taip širdingai kalbėjosi.

Sužinojęs iš senuko apie Eduardo geraširdingumą, taip buvo tuomi sujudintas, kad pasižyro vaikino gailesingumo darbą gausiai atlyginti. [Erb. St.]

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

1. *Klausimas.* Ar yra nuodėmė įsirašius į Škaplierius nekalbėti paskirtų poterų?

Atsakymas. Nuodėmės jokios nėra. Įsirašyti į kokią nors Bažnyčios patvirtintą Broliją nėra jokios priedermės. Tai yra tik patariama. Įsirašei, gerą darbą atlikai, bet jokios priedermės, nuodėmės bausmė, įsirašęs ant savęs neimi. Taip lygiai ir su poteriais įsirašiusiems į Brolijas paskirtais. Sukalbi juos, gerai darai, gauni už tai tų malonių, atlaidų, kurie Brolijos nariams yra teikiami. Nesukalbi jų, blogo nieko nedarai, tik jau negauni skiriamų Brolijos nariams malonių.

2. *Klausimas.* Ar tiesa, kad kiniečiai vartoja kitoki kalendorių, kaip kad mes krikščionys vartojame?

Atsakymas. Šis klausimas visai neliečia tikybos dalykų. Taigi galėtumėm į jį visai neatsakyti. Tačiau, kadangi šį klausimą duoda mums geras "Laivo" skaitytojas, patenkinsime jo žingeidumą,

Tiesa, kiniečiai vartoja kitokį kalendorių, ne kaip mes. Kaip daugelis kitų nekrikščioniškų tautų, pavyzdžiui žydai, taip ir kiniečiai — stambeldžiai turi savotišką kalendorių.

Kiniečiai skaitliuoja metus nuo imperatoriaus viešpatavimo pradžios, kas 60 metų vis iš naujo. Toks metų skaičiavimas įvestas viešpataujant imperatoriui Hwang-ti (gyvenęs apie 2637 m. prieš Kristų), kuris susilaukė savo viešpatavimo 61 metų.

Ir kiniečių metai truputį kitoki. Paprastieji metai susideda iš 354 arba 355 dienų, o nepaprastieji turi net 383 arba 385 dienų. Diena gi padalyta 96 "k'o" arba bertainius. Bertainiai padalinti į 15 "fen" arba minučių.

Paprastieji metai turi 12 ne saulės, bet mėnulio mėnesių. Delto kai kada įterpiama 13 mėnuo. Per 19 metų pasitaiko 7 metai po 13 mėnesių.

3. *Klausimas.* Kokios tautos buvo Adomas ir Jeva?

Atsakymas. Juodu nebuvo jokios tautos. Juodu buvo pirmieji žmonės, iš kurių kilo visa žmonių giminė, vėliau laikui bebėgant pasiskirsčiusi į įvairias tautas.

4. *Klausimas.* Kiek turėjo Adomas ir Jeva sūnų ir kiek dukterų? ir kokia jų vardai?

Atsakymas. Klausimas labai keistas. Nejaugi taip svarbu žinoti, kiek pirmieji tėvai turėjo sūnų ir dukterų!

Šv. Raštas mini bendrai, kad Adomui gimė sūnūs ir

dukterys (Pradž. 5, 4). Ar daug jų buvo, nieko nesakoma. Reikia manyti, kad nemaža. Juk Adomas gyveno su lig Šv. Rašto 930 metų.

Del vardų Šv. Raštas pažymi tik trijų sunų vardus: Kaino, Abelio ir Sėto. Dukterų vardų visai nebežymima.

Šv. Raštas išvardija tik tuos Adomo vaikus, kurie turėjo svarbos apreiškimui Dievo žmonėms teikiamam. Apie kitų Adomo sunų ir dukterų vardus neturinčių svarbos apreiškimui Šv. Raštas tyli.

5. *Klausimas.* Iš kur ėmė Kainas sau pačią?

Atsakymas. Aišku, kad Kainas turėjo imti sau į pačias vieną iš savo tikrųjų seserų, Adomo ir Jevos dukterų, nes kitų moterų nebebuvo tuomet ant žemės.

K. R.

IŠ MISIJONORIAUS PASAKOJIMŲ.

Nuostabus sapnas.

Buvo tai pavasarį, kovo mėnesyje. Grįžtu iš ligoninės į savo kolegiją. Ėjau pamažu gatve į kalną, kur aukščiau riekso mūsų katedros bokštai. Yra tai gražiausia bažnyčia Ceilone (Azijos Indijoje). Šalia jos stovi ir mūsų kolegija.

Beeinant buvau paskendęs mintyse, kad nepastebėjau jauno vaikino, kurs ėjo netoli manęs.

Staiga išgirdau: — Tėve turiu pas Jus reikalą.

— Meldžiu.

— Norėčiau tapti katalikas. —

Prieš keletą savaičių toje pačioje vietoje vienas mūsų auklėtinių atėjo pas mane su panašiu meldimu ir pasakui liko katalikas, pirmas iš viso kaimo. Tai gi ir dabar išgirdęs vaikino meldimą su džiaugsmu jį pasveikinau.

— Ar tu esi iš mūsų mokinių? — užklausu.

— Ne, esu iš Mahindos — iš budistų mokyklos.

— O kaip susipažinai su mūsų tikyba? —

— Nuo vienos ponios. —

— O ką pasakytų tavo gimdytojai, jei priimtumei krikštą?

— Motina priešintųsi, bet turėtų nusileisti; o tėvas jau miręs. —

— Kiek turi metų? —

— Aštuonioliką. —

— Eikš su manim, pasikalbėsime.

Sutiko. Beeidami, toliau klausinėjau.

— Delko nori priimti katalikų tikėjimą?

— Šiandieną nakčia, turėjau nuostabų sapną —

Šis pasakymas truputį atšaldė mano pirmutinį džiaugsmą. Maniau, turįs reikalo su koku liguisto proto žmogumi. Todėl buvau jau bemanęs su juomi atsisveikinti, bet žingeidumas ėmė viršų.

— Pasakyk man, kaip tai įvyko? —

— Šiąnakt, man miegant, atėjo pas mane kažin koks žmogus su ilga barzda, gražiu, šviesiu veidu ir gražiais rubais ir ragino mane eiti į Šv. Liudviko bažnyčią. Tai gi ir ateinu pirmą kartą. —

— Ar vieną tik kartą turėjai tokį sapną?

— Ne, tėve, jau antrą kartą. Preiš tris mėnesius tu-

rėjau pirmą kartą tokį pat sapną, bet tuomet nepaklausiau. —

Pasikalbėjome dar apie šį tą. Sužinojau, kad vaikinai gerai mokinosi, mylėjo jį ir draugai ir mokytojai, o ypač motina. Dvylikos metų jisai pateko į protestonų mokyklą ir tenai pirmą kartą be klaidų, krito į jo širdį ir Evangelijos tiesos keli grūdai. Prieš keletą mėnesių dalyvavo jisai ginčiuose budistų su viena ponija, jo giminaitė, dabar katalike. Jis stoji jos pusėje. Kitą naktį turėjo pirmą tokį regėjimą.

Tuo tarpu priėjome prie kolegijos durių ir širdingai su juomi atsisveikinau. Jaunikaitis pažadėjo tankiau mane lankyti.

Vieną kartą ateina pas mane vaikinai visas paraudonavęs ir ištraukęs iš kišenės kryžių tarė — [Tėve, štai Kristaus paveikslas!—

Pamažu mano abejojimai dėl jo pašaukimo prie tikėjimo išsiblaškę. Neužilga išmoko gražiai poteriesius ir kitokias maldas ir niekuomet jų anksti ir rytą neapleido.

Ar-gi galėjau jam atsakyti krikšto? Buvo tai viena iš tų gražių sielų, apie kurias sako vienas senovės didysis krikščionių tikėjimo gynėjas: “Žmogaus siela savo prigimtimi jieško Krsitaus.”

[T. Spillebout].

KATALIKŲ BAŽNYČIA APIE SPAUDĄ.

“Kiekvieno kataliko yra šventa priedermė remti katalikiškąją spaudą ir ją kuoplačiausiai skleisti tarp žmonių.”

Pijus IX.

* * *

“Geras laikraštis yra nuolatinė misija parapijoje.”

Leonas XIII.

* * *

“Prieš blogas knygas mes turime pastatyti geras knygas; prieš klaidą statykime tiesą; prieš blogų raštų nuodus mes privalome pastatyti gerų raštų vaistus; prieš blogos pakraipos laikraščius mes turime pastatyti ankštos doros laikraščius.”

Pijus X.

DOVONA UŽ BLOGIAUSIĄ RAŠTĄ.

Prancuzų tautos dorovės nupuolimas vaizdžiai atspindi jų spaudoje. Nė viena tauta neturi tiek pornografiškų ir kitų dorą žeminančių raštų, kiek prancuzai. Šios rūšies raštai Prancuzijoje spauzdinti draudžiama, tat jie užsienyje spausdinami, daugiausiai Belgijoje. Paryžiaus raštų leidėjai ir kai-kurie laikraščiai lyg norėdami paskatinti rašytojus gerus veikalus rašyti, jau iš seniai skirdavo dides dovanas už gerus raštus. Ši leidėjų tradicija laikėsi iki šiol. Tik šiemet ją sugriovė vienas Paryžiaus žurnalas “La Patrole Libre,” paskirdamas didelę dovaną už patį blogiausį raštą, koks po Didžiojo Karo tik buvo parašytas. Blogiausiam veikalui surasti, žurnalas pakvietė žy-

miausius prancuzų rašytojus: Romain, Rolland, Dorgėles, Henri Berand ir daugel kitų.

Po kaikurio laiko keletas didelių kambarių buvo paversta blogiausio ir šlykščiausio turinio knygu, kokias tik galėjo sugalvoti ištvirkusių žmonių palaida vaizduotė. Žinovai, peržiurėję virš pusės knygu, surado Versalio taikos sutartį! Ilgai svarstė ir pagaliaus visi prėjo prie bendros išvados, kad paskutiniaisiais metais nieko nebuvo parašyta blogesnio, kaip Versailio taikos sutartis.

Toks sprendimas visur sukėlė perkuno trenksmo nuotaiką. Žurnalas kebliausiojt padėtyje atsidurė. Jis nežino, kam čia žadėtą dovaną išmokėti. Versailio taikos sutartį žymiausieji pasauliniai politikai: Clemenceau, Lloyd George, Wilsonas ir daug kitų.

(“Trinitas”).

KATALIKŲ PASAULYJE.

LIURDAN PLAUKIA.

Prancuzijos pietuose yra stebuklinga vieta — Liurdas, kur daugelis tikinčiųjų atgauna sveikatą. Nesenai laike septynių dienų Liurdą aplankė iš Anglijos 500 keliauninkų, tarp kurių buvo daug protestantų. Iš Olandijos atvyko Liurdan 1,400 žmonių; iš Liukseburgo — 400; iš Portugalijos — 1,000 keliauninkų.

KATALIKYSTE KYNUOSE.

Kinuose yra 55 katalikų vyskupijos; 1,472 vyskupai ir kunigai, tarp kurių yra 998 kunigai-kyniečiai. Katalikų yra 2 milionu 56 tukstančiai 338. Vienas katalikų kunigas

tarnauja 832 katalikam ir jam atsieina atversti 145 tukstančiai pagonų. Iš viso gyventojų Kynuose yra apie 400 milijonų.

ZUVO 2.000 KATALIKŲ KARININKŲ.

Dabar suskaičiuota, kad laike Didžiojo karo žuvo virš 2,000 anglų oficerių katalikų. Jiems paminėti statoma Carberlesy mieste nauja graži bažnyčia.

ČEKOSLOVAKIJOS KATALIKŲ SKAIČIUS.

Čekoslovakijoje vladžios pastangomis atliktas gyventojų surašymas, sulig kuriuo katalikų Čekoslovakijoje yra 10 milijonų 384 tukstančiai 860. O viso gyventojų suskaičiuota 13 milijonų 611 tukstantis 349. Reiškia Čekoslovakijoje katalikai kelis kartus viršija visus kitų tikybų piliečius.

SEIŲ VYSKUPIJOJE (LIETUVA).

Kun. Vinc. Aleksandravičius pakeltas Seių Kapitulos kanauninku, o Kan. Al. Grigaitis, Universiteto profesorius — Seių Kapitulos prelatu.

KRIKSCIONISKŲ MOKYKLŲ BROLIŲ KONGREGACIJA

Ši Kongregacija paskelbė žinių, kad ji šiandien savo žinyboje turi 824 mokyklas, kurias lanko 210,000 mokinių. Amerikoje Kongregacija turi 282 mokykli su 81,000 mokinių.

PRANCUZŲ BAZNYCIOS.

Prancuzijoje karo metu sugriautų ir sunaikintų bažnyčių atstatymas eina sparčiai pirmyn.

EUCARISTINIS KONGRESAS.

1926 metais Eucharistinis Kongresas įvyks Chicagoje.

Šio Kongreso Komitetas paskyrė Chicagos Arkivyskupą savo garbės nariu.

NAUJAS RYGOS PAVYSKUPIS.

Šv. Tėvas Pijus XI paskyrė Rygos Arkivyskupui A. Springavičiui Vyskupą pagalbininką J. E. Juozapo Rancano, Teologijos Magistro, asmenyje.

KAS GIRDĖTI LIETUVOJE?

Mokyklų Lietuvoje yra 2,800. Keturklasių mokyklų yra 101, o gimnazijų yra 30. Universitetas išlaikyti metams atsieina 6 milijonai litų. Bendrai visas švietimo darbas atsieina 18 milijonų litų.

Kybartuose sugautas pašto tarnautojas, kuris atplėsdavo laiškus ateinančius iš Amerikos į Lietuvą; ieškodamas juose dolerių.

Kaune įsteigtas Portugalijos konsulas.

Mariampolėje spalijų mėn. nakčia buvo užteptos žydų kalba rašytos iškabos. Viso užtepiota daugiau 100 iškabų.

Vilniuje lenkai vėl persekioja lietuvių įstaigas. Švenčionyse uždarė vaikų prieglaudą. Jos vaikai išskirstomi po Vilniaus lenkų prieglaudas. — Vilniuje gi lenkai atsisakė laikyti lietuvių vaikams antrą mokyklą prie Aušros Vartų prieglaudos.

**JAU LAIKAS UŽSISAKYTI
ATEINANTIEMS 1924 METAMS**

“LAIVAS”

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS

“LAIVAS” duoda gražių pamokinių iš
tikybos ir doros dalykų.

“LAIVAS” talpina naudingų, prieinamai
parašytų, moksliskų straipsnelių.

“LAIVE” rasite gražių ir lengvų pasis-
kaitymų.

“LAIVAS” aiškina užmetimus prieš ti-
kėjimą.

“LAIVAS” duoda atsakymų į įvairius ti-
kybos klausimus.

“LAIVAS” teikia žinių iš viso pasaulio
katalikų gyvenimo.

“LAIVO” kaina labai pigi:

Amerikoje:

Užsieniuose:

Metams — \$1.50

\$2.00

Pusei metų — 75c

\$1.00

“Laivo” Redakcijos ir Adm. adresas:

**“L A I V A S” 2334 S. OAKLEY AVE.
Chicago, Ill., North America**